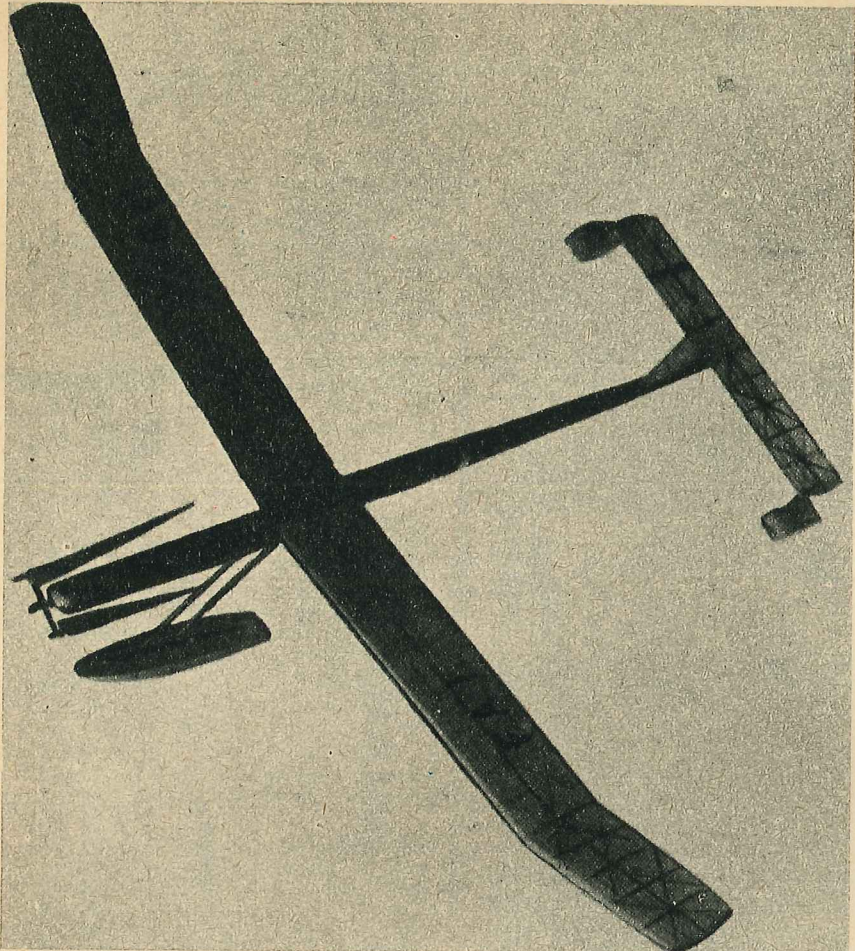

Mistrzowski model Italii

Na zdjęciu przedstawiamy mistrzowski model gumówki — hydro, którym Włoch G. Gattaneo zdobył w 1967 roku mistrzostwo Italii w tej klasie. Ze względu na ciekawe rozwiązanie konstrukcyjne modelu w jednym z numerów „Modelarza” opublikujemy dokładne plany.

YALTIMER-II

Wakefield H. DEGIEUX
Francja

Model „Yaltimer” jest wersją modelu „Helios”, który został zbudowany wiele lat temu i zakończył swą zawodniczą karierę zwycięstwem w „Criterium du Nord” w 1964 roku. „Yaltimer — I”, następca modelu „Helios”, miał czas pracy silnika gumowego (składającego się z 16 pasm gumy o wymiarach 6x1 mm), ok. 32 sek. po czym w czasie ok. 3 sek. następowało złożenie śmigła do lotu szybowcowego. Z tymi parametrami model „Yaltimer” osiągał czasy lotu, na zawodach w Caen, Evreux Laval 900, 900, 893, 875, 870 sek.

W 1964 roku zdobył on 2 miejsca na mistrzostwach Francji z czasem 841 sek. W 1965 roku był pierwszy na zawodach w Madrycie, a drugi w „Criterium du Nord” w Manbenge i został zakwalifikowany do reprezentacji Francji na mistrzostwa świata do Finlandii, jednak z nieprzewidzianych powodów konstruktor nie mógł startować w tych zawodach.

Poprawiona wersja „Yaltimera-I”, oznaczona cyfrą II, rozpoczęła swą zawodniczą karierę w roku następnym. Sukcesy: 1967 r. — 5 zawodów o 1 miejsce Laval, 1 miejsce w Evreux, 1 w Caen, 5 — w Mautauge („Criterium du Nord”) z czasami 137, 180, 180, 180 ...

DANE TECHNICZNE MODELU

DANE TECHNICZNE MODELU	
Cieślaz skrzydeł	49,5 G
„ „ kadłuba	71,0 G
Smięło z blokiem	36,0 G
Usterzenie	9,0 G
Cieślaz w locie	231 G
Wyważenie w	62%
Cieśliwa płyta	110 mm
Pow. płyta	14,57 dm ²
Pow. usterzenia	4,43 dm ²
Długość	1100 mm
Rozpiętość	11,90 mm
Profil skrzydła	MVA 301 — 75
	modyfikowany
	(A)

VENGEUR

francuski model
akrobacyjny

● Model „Vengeur” skonstruowany został przez znanego francuskiego modelarza C. Chauzit. Konstruktor projektując swego „Vengeur” przewidział możliwość zastosowania różnych silników o pojemności 2,5 cm³ - 3,5 cm³ przy 18 m. linkach sterowniczych.

W prototypie modelu budowanego później przez wielu francuskich modelarzy, użyto silnika „Micron” o poj. 2,5 cm³ i model ten wykonał wszystkie znane obecnie figury akrobatyczne. Pilotażowo model jest bardzo poprawny, reaguje szybko na wychylenie rączki sterowniczej, dobrze „siedzi” w powietrzu, nawet przy dość wietrznej pogodzie. Modelem tym konstruktor wykonał kilkaset lotów bez jakiegokolwiek awarii. Tytułem próby pozwolono pilotować mo-

del zawodnikom, którzy stawiali dopiero pierwsze kroki w akrobacji — wyniki przeszły oczekiwania: mało doświadczeni modelarze piloci szybko opanowali swoje nerwy po pierwszych kilku figurach akrobacyjnych dzięki właściwościom lotnym modelu i przedko nabierali wprawy w akrobacji.

Model „Vengeur” skonstruowany jest bardzo prosto i jego budowa nie powinna nastęrczyć większych kłopotów nawet mało zaawansowanemu modelarzom. Jego konstrukcja jest prawie całkowicie balsowa, a to ze względu na zachowanie konfe-

cznej w modelach akrobacyjnych lekkości. Konstruktor modelu C. Chauzit udzielając rad początkującym modelarzom wymienia na pierwszym miejscu sprawę ciężaru modelu akrobacyjnego. Mówi on: „Nie ma nic ważniejszego przy konstruowaniu modelu akrobacyjnego, od ciągłego zmagania się z ciężarem. Każde 10 gramów mniej, to o jeden punkt więcej w klasyfikacji na zawodach. Czasem można przegrać zawody różnicą jednego punktu — jest to wynik tego, że wcześniej zlekceważyło się 10 gramów ciężaru. Mój model „Vengeur” jest tylko propozycją dla modelarzy — kto potrafi zmniejszyć jego ciężar do minimum, ten wygra niezależnie od tego, czy to będzie jeszcze „Vengeur” czy już nowy, całkiem inny model.

(M)

